

گفت‌وگوی «وطن امروز» با دکتر قربان ولیئی شاعر و استاد دانشگاه درباره شعر معاصر و سبک شعر انقلاب

شعر، پدر زمان خویش است

صفحه ۱۲

یادداشت امروز

چرا به «برجام اروپایی» اطمینان نداریم؟

حسین پورمهدی

حضرت آیت‌الله‌العظمی خامنه‌ای، رهبر حکیم انقلاب اسلامی در سخنان هوشمندانه چهارشنبه ۲ خرداد در دیدار مسئولان نظام اسلامی، دولت‌های اروپایی را به صورت صریح خطاب

قرار داده و بر عدم اعتماد به آنها (بر اساس رفتار تروئیکای اروپایی در طول ۱۵ سال اخیر) تاکید فرمودند. اما پراستی دلیل بی‌اعتمادی نسبت به اروپا و متعاقباً توافقی که با محوریت طرف اروپایی «حفظ»، «بازتعریف» یا «هنعقد» شود، چیست؟

۱- «برنو ترائیس» تحلیلگر غربی در مطلبی که اخیراً در «گاردین» به رشته تحریر در آورده، «طلاق درون آتلانتیکی» میان آمریکا و اروپا را ناممکن دانسته است. «اگرچه اتحادیه اروپایی، قوی‌ترین قدرت و بلوک تجاری در جهان است اما همان‌طور که صدراعظم آلمان اعتراف کرد، ظرفیت مقابله با چالش‌های قرن بیست‌ویکم میلادی را «به تنهایی» ندارد. در این‌باره اروپا باید روابط خود را با ایالات متحده حفظ کند. به هیچ عنوان به جای آمریکا، نمی‌توان قدرتی جایگزین را برای مشارکت بنیادین با اروپا در نظر گرفت. چین و روسیه نیز چنین ظرفیتی را برای شکل دادن اتحادی جدید با اروپا ندارند».

فراز از آن، طی روزهای اخیر مقامات ارشد اروپایی از جمله «مانوئل مکرورن»، «انگلا مرکل» و «ترزا می» بر لزوم حفظ پیوندهای سیاسی، اقتصادی و امنیتی در ۲ سوی آتلانتیک تاکید کرده‌اند. رئیس‌جمهور فرانسه در این‌باره تصریح کرده: «برجام» هرگز به «قطعه تقابل استراتژیک» آمریکا و اروپا تبدیل نخواهد شد. حتی مقامات اروپایی بر خلاف ادعای خود، حاضر به «تقابل تاکتیکی» با ایالات متحده بر سر خروج از توافق هسته‌ای با ایران نیستند! تروئیکای اروپایی صرفاً در صدد «هدایت وضع موجود» است!

۲- تروئیکا نته‌تتها از سال ۲۰۰۳ میلادی تا سال ۲۰۱۵ «زمان به توافق رسیدن بر سر برجام» بلکه از سال ۲۰۱۵ تاکنون نیز هرگز «توافق» را به عنوان یک «متغیر مستقل حقوقی» در نظام بین‌الملل نپذیرفته و مورد شناسایی قرار نداده است. اتخاذ مواضع زیگزاگی و رویکرد سنوسنی مقامات اروپایی در قبال «سنخه فعلی برجام»، ریشه در همین نگاه کلان و خطرناک دارد. اماونسل مکرورن، رئیس‌جمهور فرانسه و متهم ردیف دوم خروج ترامپ از توافق هسته‌ای، در تازه‌ترین سخنان خود- که در دیدار با «ولادیمیر پوتین»، رئیس‌جمهور روسیه بیان شد- تاکید کرد فرانسوی‌ها و همه کشورهای اروپایی به «سنخه فعلی برجام» کمالاً پایبند بوده و خواستار حفظ آن هستند. این حال، حدود یک هفته قبل، رئیس‌جمهور فرانسه در اظهاراتی متناقض، «بسط توافق هسته‌ای» با ایران را اجتناب‌ناپذیر دانسته بود! همچنین همگان به یاد دارند مکرورن به عنوان نخستین سیاستمدار اروپایی اواسط سال ۲۰۱۷ میلادی، موضوعاتی مانند «کنجاندن توان موشکی ایران در برجام» و «عمل محدودیت‌های ابدی علیه فعالیت‌های هسته‌ای ایران» را مطرح و بر سر آن با دیگر رهبران اروپایی وارد مذاکره شد.

۳- سؤال اصلی و مبنایی اینجاست: آیا اتخاذ مواضع چندگانه و شکل‌گیری بازی پارادوکسیکال کشورهای اروپایی در قبال توافق هسته‌ای با ایران، برخاسته از نوعی «سردرگمی راهبردی- تاکتیکی» است یا مصدر آن، «شیوه بازی خاص اروپا در نظام بین‌الملل» است؟ بر خلاف آنچه طرفداران «توافق اروپایی» سعی در القای آن دارند، گزینه دوم صحیح است. افرادی مانند مکرورن و مرکل، سیاست «هدایت هدفمند پارادوکس‌ها» را در قبال توافق هسته‌ای با ایران در پیش گرفته‌اند.

ادامه در صفحه ۵

«وطن امروز» از عملکرد ۹ ماهه شورای شهر پنجم تهران گزارش می‌دهد

شورای اسمی!

تغییر نام معابر و اماکن یکی از اولویت‌های شورای شهر بوده است

صفحه ۴

عدم همکاری برخی دستگاه‌های دولتی با کمیته تحقیق و تفحص از مدیران دو تابعیتی

پاستور اسامی را نداد

کمیته تحقیق و تفحص مجلس شورای اسلامی از مدیران دو تابعیتی و دارای گریس کارت، برای شناسایی مدیران دارای تابعیت مضاعف، ۲ شیوه نامه را در دستور کار خود قرار داد. این کمیته در گام نخست از ۳۰ وزارتخانه و سازمان دولتی خواست اسامی مدیران دو تابعیتی خود را به این کمیته ارائه دهند. در میان این مجموعه‌های دولتی، نهاد ریاست جمهوری هیچ پاسخی به استعلام مجلس نداد و وزارت نفت نیز که گفته می‌شود محل تمرکز مدیران دو تابعیتی است، پاسخی غیرمسئولانه به این استعلام داد و اعلام کرد: «تشخیص افراد دو تابعیتی امکان‌پذیر نبوده، در صورت صلاحدید

ماجرای درگیری در کنگره حزب اعتماد ملی به روایت یکی از اعضا:

با پایه میکروفن به من حمله کردند

صفحه ۲

حکم دیوان محاسبات علیه زنگنه و رئیس شرکت ملی پالایش و پخش

تخلف ۱۱۵۳ میلیاردی در وزارت نفت

صفحه ۳

بی توجهی وزارت کشاورزی به هشدار تولیدکنندگان مرغ و تخم مرغ: مرغداری‌ها تعطیل می‌شود

واردکننده‌ها علیه مرغداری‌ها

صفحه ۳

چه کسی باید ابتدا استعفا کند؟

صادق فرامرزی

دیگر مخابره این پیام که تاکید بر ناکارآمدی دولت، زمینه‌ساز تعطیلی آن خواهد شد، تلاشی دیگر برای به فعال کشاندن منتقدان دولت است تا آنان از ترس شریک نشدن در نتیجه کار یک دولت مستعفی، کمتر سخنی از باب حقانیت مواضع گذشته خود بر زبان بیاورند.

این نکته نیز البته در حاشیه قابل توجه است که تحت‌تأثیر از منتقدان روحانی تاکنون بیان استعفاست او دیده نشده، بلکه این گزاره از سوی شخص حجابیان آن هم نه امروز بلکه ۳ سال پیش در گفت‌وگو با یکی از رسانه‌های جریان اصلاحات نه‌تنها مطرح بلکه تئوریزه هم شده است!

استعفا روحانی آنچنان که در ابتدا نیز گفتیم فرضی محال است اما مطرح کردن آن تلاشی برای تحت‌تأثیر قرار دادن متغیرهای موجود است. به انفعال کشاندن بدنه منتقدان دولت که این روزها صحت مواضع‌شان در سال‌های گذشته به اثبات رسیده و شکاف انداختن میان نقش اصلاح‌طلبان با آنچه در عالم واقع و در قالب عملکردشان مشهود شده است، از مهم‌ترین اهدافی است که با گزاره «استعفا روحانی» پیگیری می‌شود. قطعاً دولت مستقر باید تا پایان عمر خود مسؤولیتش را حفظ کند و پاسخگوی تمام عملکردهایش و نسبت آنها با وعده‌های داده شده باشد. استعفا روحانی دردی را دوا نمی‌کند اما آنان که سال‌هاست تمام تلاش‌شان را مصروف آن کرده‌اند تا سیاه را سفید نشان دهند و سفید را سیاه، بهترین گزینه‌ها برای استعفا هستند، پس چه بهتر که جنب حجابیان خودشان از سمت جاده صاف‌کنی تصمیمات دولت استعفا کنند و اجازه دهند مردم شاهد ثمره آنچه سال‌ها برایش برنامه ریخته شده بود باشند.

سقوط سرمایه اجتماعی دولت و افزایش نارضایتی‌ها قطعاً به همان میزان که داده کمتری به حامیان دولت می‌رساند، ستانده بیشتری نیز از آنان دریافت خواهد کرد، پس بدیهی است در این میان طرفی از قرارداد با خود بگوید جلوی ضرر را از هر جا بگیرد منفعتمند است. اما آنچه اصلاح‌طلبان به دنبال آن هستند صرفاً منفعت بردن از گرفتن جلوی ضرر نیست، بلکه آنان همانگونه که حجابیان نیز سعی بر گفتش داشتند، دوست دارند هزینه ضرر این دولت را نیز به پای منتقدان آن بنویسند و پروژه نیمه‌تمام ماندن عمر دولت و حداقلی جلوه دادن دامنه اختیارات آن بهترین حربه برای فرار از دام چنین ضرری است.

بازخوانی سخنان ۳ سال قبل حجابیان مبنی بر آنکه «اصلاح‌طلبان بدیلی جز روحانی ندارند» و موضع وی که شکست برجام را مصادف با شکست روحانی و استحقاق او برای استعفا دانسته بود، همه گویای آن است که حتی حجابیان نیز دولت روحانی را دولتی شکست خورده و قابل سرزنش می‌دانند ولی تمام تلاش خود را می‌کنند که هزینه این شکست به‌جای آنکه بر دوش حامیان دولت سنگینی کند، زمینه زمینگیر شدن منتقدانی را فراهم کند که در تمام این سال‌ها بابت دیدن آینده امروز در خشست خام دیروز، مورد سرزنش واقع شده‌اند. از سوی

نیازمند سیاستمدار پراگماتیست و تکنوکراتی همچون روحانی بودند تا باز هم جای پای در قدرت حاکم پیدا کنند که اگر از رادیکالیسم سال ۸۸ به ناتی نرسیدند، لاقلاً از اعتدال سال ۹۲ به آبی برسند و متقابل آن نیز روحانی نیازمند آن بود تا با پنهان کردن خود در پشت کالبد اصلاحات به هم‌راهسازی طبقات بالانشین شهری با خود بپردازد تا به سرنوشت پدر معنوی‌اش در اواسط دهه ۷۰ دچار نشود. مخلص کلام آن بود که اصلاح‌طلبان از روحانی «بلندگویی درون حاکمیت» می‌خواستند و روحانی از اصلاح‌طلبان تقاضای «طیلبی درون جامعه» را داشت تا پس از رفع نیاز هر دو شرایط به آن سمت و سو برود که بتوانند جای پای متزلزل خود را محکم کنند.

با مجموعه این اوصاف شاید به شکل بهتری بتوان علت سخنان اخیر حجابیان و مطرح کردن دولتی‌ناتمام برای حسن روحانی را تصور کرد و متوجه تاکید بی‌مورد اما مکرر او بر نقش و نیت منتقدان دولت برای چنین طرحی شد، چرا که امروز نواذی که اصلاح‌طلبان انتظار زایش آن را از رحم اجراهای دولت روحانی داشتند با دست و پای معلول به دنیا آمده و طبیعتاً قبول این نواذ مسؤولیت سنگینی است که از عهده هر پدر و مادری بر نمی‌آید. موج‌سواری حجابیان و پیش کشیدن بحثی که هیچگاه مطرح نبوده است هم در همین چارچوب می‌گنجد؛ دولتی‌ناتمام که پشت تعاریفی همچون «فوذ دولت پنهان» و... مجبور به استعفا شده باشد و به جای پاسخگویی در باب شکست غالب سیاست‌های در پیش گرفته شده‌اش، حکم مظلومی را پیدا کند که اجازه کار نیافته، قطعاً بهترین حالتی است که اصلاح‌طلبان انتظار تحقق آن را می‌کشند.

روزنه

مصاحبه اخیر سعید حجابیان در سالگرد دوازدهمین دوره انتخابات ریاست‌جمهوری و مطرح کردن فرضیه استعفا روحانی به‌علت عدم توانایی در مدیریت امور جاری مملکت و از دست رفتن بدنه حامی اجتماعی خود، هرچند فرضی محال بود اما اساساً مطرح کردن فرض محال در دایره امور محال نمی‌گنجد و غالب اوقات افراد امور محال را با نیست تأثیرگذاری فرضیه‌های ممکن مطرح می‌کنند. با تمام این تفاسیر چه چیز باعث شده تئوریسین مشهور اصلاحات هرچند از ناحیه جبهه منتقدان دولت اما در کل گزاره «استعفا روحانی» را بر سر زبان‌ها بیندازد؟ آیا سرنوشت روحانی هم برای حجابیان همچون اصلاحاتی شده که یک روز قرار به فتح سنگر به سنگر داشت و روز بعد برای حفظ سنگر خود نیازمند خون شد؟ آیا حجابیان می‌خواهد میان نسبت اصلاح‌طلبان با وضع موجود شکافی انتزاعی را ترسیم کند تا هزینه نارضایتی‌ها به پای او و همقطاران نوشته‌شود؟

پاسخ مجموعه این پرسش‌ها را می‌توان تا حد زیاد و قابل تاملی در تعریف جایگاه روحانی در میان خود اصلاح‌طلبان و شخص سعید حجابیان جست‌وجو کرد. بی‌شک بدون آنکه بی به چنین تعریفی ببریم نمی‌توانیم امید چندانی به آن داشته باشیم که با چشمانی بی‌با به تفسیر آنچه در حال رخ دادن است بپردازیم و در نهایت به چیزی جز بازگویی حرف‌های گفته شده نخواهیم رسید. موقعیت اصلاح‌طلبان و روحانی همانند موقعیت تمام افراد موجود در یک قرارداد بر مبنای نیازهای متقابل شکل گرفته است، نیازهایی که هر کدام از دو طرف دست یافتن به بخشی از آن را محصول تعامل با طرف دیگر دانسته و می‌دانند. بر این مبنا اصلاح‌طلبان به «رحم اجراهای» دولت روحانی برای تولد دوباره خود نیازمند بودند و روحانی نیز متقابلاً نیازمند آنان بود تا بتواند با استفاده از ظرفیت پیداندن نظام‌های اجتماعی اصلاحات، خود را در میدان رقابت‌ها تثبیت کند. اصلاح‌طلبان که پس از فتنه سال ۸۸ راه ارتباطی خود به حاکمیت را از دست داده بودند و برای جلب اعتماد در این باره می‌گشتند

تئورهای امروز

روز گذشته و برای دومین بار در مرز ۲ کره انجام شد

دیدار ناگهانی این و اون

ترامپ با تغییر نظر مجدد خواهان دیدار با رهبر کره شمالی شد!

دستور جدید بن سلمان علیه ایران

ولیعهد عربستان سعودی در راستای فشار بر آلمان برای عدم همکاری اقتصادی با ایران برخی معاملات تجاری با برلین را متوقف کرد

صفحه ۲

گفت‌وگوی «وطن امروز» با مهدی طوسی کارگردان مستند «شجر یان، از سبیده تا فریاد»

برای فراموش کردن دعواها!

صفحه ۱۲

در ۸۸ سالگی

ناصر ملک مطیعی درگذشت

صفحه ۱۲

خبر

توتال: تلاش اتحادیه اروپایی برای ادامه سرمایه‌گذاری در ایران غیرممکن است

رئیس توتال فرانسه گفته است با وجود تصمیم آمریکا برای خروج از برجام و بازگرداندن تحریم‌ها علیه ایران، تلاش اتحادیه اروپایی برای ادامه سرمایه‌گذاری در ایران، غیرممکن است، چرا که آنها نیازمند سیستم بانکی آمریکا هستند. به گزارش مهر به نقل از اسپوتنیک، رئیس و مدیر اجرایی ارشد توتال، پاتریک پویانه، در طول اجلاس انرژی اسپیف گفت: تلاش اتحادیه اروپایی برای ادامه سرمایه‌گذاری در ایران، به‌رغم تصمیم آمریکا برای خروج از برجام و بازگرداندن تحریم‌ها علیه ایران، غیرممکن است، چرا که غول‌های انرژی نیازمند دسترسی به سیستم بانکی آمریکا هستند. پویانه در پاسخ به اینکه آیا او حاضر است برای سرمایه‌گذاری در ایران، راه‌گزینه اتحادیه اروپایی از تحریم‌ها را قبول کند، گفت: این یک حقیقت است که من نمی‌توانم یک شرکت جهانی مانند توتال را بدون دسترسی به سیستم بانکی آمریکا یا سرمایه‌گذاران آمریکایی، اداره کنم. اقتصاد کنونی جهان حول یک ارز شکل گرفته که آن هم دلار است. وی افزود: این وظیفه من نیست تصمیم بگیرم که آیا ما به یک سیستم مالی دیگر نیاز داریم یا خیر؟ مساله امروز ما این نیست بنابراین ما باید واقع‌بین باشیم. متأسفانه من فکر نمی‌کنم این کار را انجام دهیم، شاید این برای شرکت‌های کوچک‌تر که کمتر جهانی هستند، جواب بدهد. من فکر می‌کنم هدف دولت‌های اروپایی هم همین باشد اما برای شرکت‌های بزرگ‌تر، این امر ممکن نیست. اتحادیه اروپایی اعلام کرده است قانون مسدودکننده تحریم‌های خود را اصلاح خواهد کرد تا تحریم‌های آمریکا علیه ایران را هم در بر بگیرد. به این ترتیب به تجارت‌های اروپایی اجازه داده می‌شود به تحریم‌های آمریکا التزام نداشته باشند و حتی نسبت به ضررهایی که از آن متحمل می‌شوند، تقاضای غرامت کنند. همچنین با خروج آمریکا از برجام، برای جلوگیری از تحریم‌های آمریکا، ایران ایده تأسیس یک بانک برای انجام تبادلات خود با اتحادیه اروپایی به یورو را مطرح کرده است.

پيامک خوانندگان ۱۰۰۰۳۳۳۱

آگهی مناقصه عمومی دوماه حله‌ای

شماره مناقصه: ۰۸-۰۱-۰۳/۹۷

شرح در صفحه ۱۴ م الف ۶۱۸

www.vatanemrooz.ir

در شبکه‌های اجتماعی

@vatanemrooz